

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

21 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun, Petru Moraru, Dumitru Mardari și Nicolae Craiu,

judecând în ședință, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către avocatul Pruteanu Vasile în numele inculpatului Traian Vlad, partea vătămată Crețu Sergiu și procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Vasile Bolduratu, împotriva sentinței Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 30 ianuarie 2012 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 decembrie 2015, în cauza penală în privința lui

Vlad Traian Valeriu, născut la 13 octombrie 1981, originar din or. Ocnița, domiciliat mun. Chișinău str. Sucevița, 36/1, ap. 99;

Buzu Vasile Andrei, născut la 11 mai 1979, originar și domiciliat în r-l Orhei s. Peresecina str-la 2 Negruzzi, 16.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. în prima instanță din 02.07.2010 - 31.12.2012;
2. în instanța de apel din 26.03.2012 - 23.04.2013;
28.01.2014 – 16.12.2015;
3. în instanța de recurs din 10.09.2013 - 24.12.2013;
11.03.2016 – 21.06.2016.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 31 ianuarie 2012, Vlad Traian și Buzu Vasile au fost achitați de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 329 alin. (2) lit. b) Cod penal, deoarece fapta inculpaților nu întrunește elementele infracțiunii.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut că, Vlad T.V. și Buzu V.A. au fost învinuiți de către organul de urmărire penală pentru faptul că, deținând funcția de inspectori superiori operativi de serviciu ai Unității de Gardă a Secției organizare, analiză și control a CP Centru, mun. Chișinău, fiind persoane cu funcție de răspundere au îndeplinit necorespunzător:

- obligațiile de serviciu prevăzute la art. art. 1, art. 2 pct. 2), 4), art. 12, pct. 1), art. 14, art. 15 din Legea cu privire la poliție nr. 416-XII din 18.12.1990, conform cărora ei trebuie să-și desfășoare activitatea în baza respectării stricte a legilor, să protejeze viața, sănătatea și libertățile cetățenilor, interesele societății și ale

statului de atentate criminale și alte atacuri nelegitime, să prevină și să curme crimele și alte infracțiuni, să mențină ordinea publică și să asigure securitatea publică, să i-a măsuri pentru apărarea vieții sănătății, demnității și onoarei cetățenilor, să comunice despre aplicarea forței fizice șefului său direct, să nu supună pe nimeni la torturi, să poarte responsabilitate personală pentru realizarea întocmai a obligațiilor de serviciu, să răspundă de respectarea principiilor ce guvernează conduita polițistului, legislației în domeniul drepturilor omului, a legislației procesual-penale.

- atribuțiile funcționale, aprobate prin ordinul nr. 8 din 14.01.2009, conform cărora inspectorul superior operativ de serviciu organizează activitatea serviciului diurn și poartă răspundere completă pentru calitatea îndeplinirii de către membrii grupurilor operative a obligațiilor de serviciu, (pct. 1 din anexa la ordin), este obligat să supravegheze și poartă responsabilitate personală pentru activitatea de detenție a persoanelor reținute și arestate, acționând cu titlu oficial ca persoană ce reprezintă Ministerul Afacerilor Interne (pct. 13 din anexa la ordin).

Potrivit învinuirii:

- Vlad T.D., aflându-se în serviciul diurn, începând cu 07.04.2009, ora 10.00, pînă la 08.04.2009, ora 10.00, la sediul CP Centru, mun. Chișinău, nu a intervenit și nu a întreprins măsuri eficiente pentru asigurarea drepturilor și libertăților părților vătămate Ionașcu Ion, Goluță Ruslan, Hîncu Damian și Ștefan Botnari, care, fiind reținuți și escortați la sediul CP Centru, mun. Chișinău, au fost supuși de către mai mulți colaboratori de poliție la acte de tortură, manifestate prin aplicarea violenței fizice și psihice.

- Buzu V.A., aflându-se în serviciul diurn, începând cu 08.04.2009, ora 10.00, pînă la 09.04.2009, ora 10.00, la sediul CP Centru, mun. Chișinău, nu a intervenit și nu a întreprins măsuri eficiente pentru asigurarea drepturilor și libertăților părților vătămate Bularga Nicolai și Crețu Sergiu, care, fiind reținuți și escortați la sediul CP Centru, mun. Chișinău, au fost supuși de către mai mulți colaboratori de poliție la acte de tortură, manifestate prin aplicarea violenței fizice și psihice.

Astfel, Vlad T.V. și Buzu V.A. au fost învinuiți de către organele de urmărire penală de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 329 alin. (2) lit. b) Cod penal, adică, *îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu, ca rezultat al unei atitudini neglijente și neconștiințioase față de ele, care au cauzat daune în proporții mari intereselor publice, drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice și alte urmări grave.*

3. Sentința în cauză a fost contestată cu apel, de către procuror, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Vlad T.V. și Buzu V.A. să fie condamnați în baza art. 329 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 4 ani închisoare, fiecare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea

fiecăruia de dreptul de a ocupa funcție de răspundere în organele RM, pe un termen de 4 ani.

În motivarea apelului s-a invocat:

- interpretarea unilaterală a probelor de către instanța de fond;
- vinovăția inculpaților în cele incriminate este dovedită prin cumulul de probe prezentat de către partea acuzării;
- declarațiile inculpaților fiind în contradicție cu materialele cauzei și cu declarațiile părților vătămate, urmează a fi apreciate de către instanță critic.

3.1 Sentința a fost contestată cu apel și de către avocatul părții vătămate Crețu Sergiu, Natalia Moloșag, care a solicitat casarea sentinței, pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Buzu V.A. să fie recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 329 alin. (2) Cod penal, cu aplicarea pedepsei în limitele prevăzute la articolul incriminat, invocând:

- prezența elementelor componente ale infracțiunii incriminate în acțiunile inculpatului;
- probele administrate pe caz dovedesc vinovăția inculpatului în cele incriminate;
- instanța de fond nu a luat în considerație circumstanțele situației reale la acel moment în RM;
- instanța de judecată a ignorat argumentele avocaților părților vătămate cu privire la încălcările procesuale grave comise la faza urmăririi penale;
- ignorarea de către instanță a chestiunii cu privire la emiterea încheierii interlocutorii în baza art. 218 CPP.

3.2 Sentința a fost contestată cu apel și de către avocatul părții vătămate Ionașcu Ion, Mihailov Veronica, care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei, pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Vlad T.V. și Buzu V.A. să fie recunoscuți vinovați în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 329 alin. (2) Cod penal, invocând:

- neglijența inculpaților este confirmată prin cumulul de probe administrat la dosar;
- instanța de fond a dat o apreciere unilaterală asupra probelor administrate pe caz;
- instanța de judecată a ignorat argumentele avocaților părților vătămate cu privire la încălcările procesuale grave comise la faza urmăririi penale;
- instanța de fond nu a înlăturat contradicțiile dintre declarațiile părților vătămate, martorilor și materialele cauzei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 aprilie 2013 au fost respinse ca nefondate apelurile declarate, cu menținerea sentinței contestate fără modificări.

4.1. Analizând și apreciind toate probele în ansamblul, instanța de apel a conchis, că pe parcursul judecării cauzei nu au fost prezentate probe pertinente și concludente, ce ar

demonstra, că inculpații au comis infracțiunea prevăzută de art. 329 alin. (2) lit. b) Cod penal.

După adoptarea sentinței de achitare privind lipsa probelor de vinovăție a inculpaților, ulterior în cererea de apel nu au fost indicate, iar în instanța de apel nu a fost prezentată nici o probă suplimentară în sensul confirmării vinovăției inculpaților.

Au rămas necombătute concluziile primei instanțe și referitor la faptul, că în zilele de 07.04.2009 și respectiv 08.04.2009 în adresa inspectorilor superiori operativi de serviciu ai Unității de Gardă a Secției organizare, analiză și control a CP Centru, mun. Chișinău nu a parvenit nici o plîngere privind aplicarea forței fizice față de persoanele reținute din partea colaboratorilor de poliție, că asemenea plîngeri nu au parvenit nici în adresa procurorilor care supravegheau activitatea colaboratorilor de poliție și care în perioada vizată s-au aflat permanent în incinta CP Centru, mun. Chișinău, efectuînd investigații și acțiuni de urmărire penală cu persoanele reținute, că nu a fost demonstrată existența legăturii cauzale dintre inacțiunile inculpaților și consecințele indicate în actul de învinuire, avînd în vedere, că maltratarea persoanelor reținute constituie o infracțiune aparte.

Potrivit alin. (2), art. 281, alin. (2) art. 296 Cod de procedură penală, formularea învinuirii trebuie să cuprindă învinuirea cu indicarea datei, locului, mijloacelor și modului de săvîrșire a infracțiunii, consecințele ei, caracterul vinei, motivele și semnelor calificative pentru încadrarea juridică a faptei, însă în cazul din speță conținutul învinuirii înaintate lui Vlad T.V. și Buzu V.A. în ordonanța de învinuire și în rechizitoriul nu corespunde cerințelor legale, ori în învinuirea imputată inculpaților nu este indicat concret timpul, locul, modul pretensei maltratări pe care inculpații ar fi văzut-o sau despre care trebuiau să cunoască.

Motivele apelurilor avocaților Natalia Moloșag, Veronica Mihailov cu privire la faptul încălcării de către organul de urmărire penală a drepturilor părților vătămate la efectuarea urmăririi penale nu afectează sentința de achitare a inculpaților, avînd în vedere și faptul, că legea procesuală nu prevede competența instanței de a remite cauza procurorului pentru efectuarea urmăririi penale suplimentare.

Motivele apelurilor avocaților Natalia Moloșag, Veronica Mihailov cu privire la faptul aprecierii superficiale de către instanța de fond a faptului încălcării drepturilor părților vătămate prin deținerea ultimilor în celule supraaglomerate, că reținuții erau nevoiți să stea în picioare, că nu aveau acces la apă, la WC, că nu a fost asigurată ordinea în celule, nu pot fi luate în considerație, fiindcă în actul de învinuire nu au fost expuse astfel de fapte în sensul acuzării.

În această privință, instanța de apel a reiterat după cum a fost menționat mai sus, că învinuirea imputată inculpaților este defectuoasă și nu a fost modificată nici la judecarea cauzei, inclusiv cu includerea datelor din concluziile Comisarului Consiliului Europei pentru D.O. precum și din concluziile expuse de Comisia Europeană pentru prevenirea torturii și tratamentelor inumane și degradante, de aceea rămân declarative motivele autorilor apelurilor și în această parte.

5. Decizia a fost contestată cu recurs ordinar de către procuror, prin care a solicitat casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel în alt complet de judecată, invocând că:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel;

- constatarea eronată a instanței de apel: „învinuirea adusă inculpaților este una abstractă”;

- argumentele instanței de apel nu corespund realității, fiindcă în ordonanța de punere sub învinuire sunt respectate cerințele art. 281 alin. (2) Cod de procedură penală;

- instanța de apel nu a dat apreciere probelor prezentate de partea acuzării, care pe deplin dovedesc vina inculpaților.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 24 decembrie 2013 a fost admis recursul ordinar declarat de către procuror, casată total decizia instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată.

6.1. În motivarea deciziei instanța de recurs a menționat că, raportînd prevederile legale și doctrinale menționate la verificarea și aprecierea probelor efectuată de instanța de apel, expusă în decizia adoptată de aceasta, ultima a evidențiat doar concluzia: „Analizînd și apreciînd toate probele în ansamblul, instanța de apel la fel ca și prima instanță a conchis, că pe parcursul judecării cauzei nu au fost prezentate probe pertinente și concludente, ce ar demonstra, că inculpații au comis infracțiunea prevăzută de art. 329 alin. (2) lit. b) Cod penal. După adoptarea sentinței de achitare privind lipsa probelor de vinovăție a inculpaților, ulterior în cererea de apel nu au fost indicate, iar în instanța de apel nu a fost prezentată nici o probă suplimentară în sensul confirmării vinovăției inculpaților”.

Aici, instanța de recurs a considerat necesar de remarcat că forța probatorie a cumulului de probe administrat la caz și supus examinării nu a fost pusă la îndoială de către partea apărării, și ca urmare nu a fost indicat nici un argument sau o circumstanță care ar determina recunoașterea probelor ca lipsite de putere juridică și acumulate cu încălcări procedurale fapt ce determină legalitatea administrării acestora.

Astfel, instanța a specificat faptul că, instanțele nu au făcut o analiză amplă a probelor acumulate pe cauză, nu au indicat pentru care motive s-au admis unele probe și s-au respins altele, nu a argumentat detaliat, cu trimitere la prevederile legale respective, de ce s-au respins probele ce au fost aduse în confirmarea învinuirii inculpaților. Toate probele administrate nu au primit o apreciere la justa lor valoare, iar concluziile făcute de instanța de apel sunt formale, premature ce au reiterat concluziile instanței de fond, ce nu rezultă din circumstanțele de fapt stabilite în cauză.

Cu privire la concluzia instanțelor de fond și de apel cu referire la neîndicarea în actul de învinuire a datei, locului și modului de săvârșire a infracțiunii, instanța de recurs a statuat că este prematură, deoarece analizând ordonanțele de învinuire, s-a constatat că acestea corespund prevederilor art. 281 alin. (2) Cod de procedură penală, fiind menționate: data - „*aflându-se în serviciul diurn, începând cu 07.04.2009, ora 10.00, pînă la 08.04.2009, ora 10.00*” și „*aflindu-se în serviciul diurn, începând cu 08.04.2009, ora 10.00, pînă la 09.04.2009, ora 10.00*”, locul – „*sediul CP Centru, mun. Chișinău, amplasat în mun. Chișinău, str. Bulgară 40*”, iar modul de săvârșire a infracțiunii este reflectat foarte clar și detaliat în actul de învinuire, prin enumerarea sarcinilor și obligațiilor de serviciu, indicînd articolele, punctele și prevederile a acestora.

La descrierea părții expunerii a rechizitoriului (141-149, v.2), instanța de recurs a considerat că, de asemenea, au fost întrunite condițiile art. 296 alin. (2) Cod de procedură penală, învinuirea fiind clară cu descrierea tuturor elementelor obligatorii.

Cu referire la mențiunea instanței de apel, privind neindicarea modului pretinsei maltratării în actele de învinuire, instanța de recurs a remarcat că, inculpații nu au fost puși sub învinuire pentru săvârșirea actelor de tortură ci pentru săvârșirea infracțiunii de neglijență în serviciu. Astfel, instanța de apel urma să verifice dacă probele cercetate au confirmat sau nu această învinuire și urma să se expună asupra acestui aspect în concluziile sale.

Deasemenea, instanța de recurs a considerat că, instanța de apel nu s-a expus asupra argumentului invocat pe tot parcursul procesului penal de către avocatul Belinschi M. cu privire la faptul dacă i-au fost aduse la cunoștință sau nu, obligațiile de serviciu prevăzute în fișa de post și în Regulamentul-Tip al Unităților de Gardă ale organelor afacerilor interne contra semnătură a inculpatului Buzu V.A., argument care nu poate fi ignorat la constatarea existenței sau nu a componenței infracțiunii incriminate în acțiunile sau inacțiunile inculpatului Buzu V.A.

Instanța a concluzionat că, o astfel de abordare a problemei de fapt și de drept de către instanța de apel nu poate fi susținută pe motiv, că instanța nu a pătruns în esența acestor probleme, și ca urmare a considerat prematură concluzia instanței de apel, precum că: „Prin urmare, Colegiul penal conchide, că ordonanțele de punere sub învinuire a lui Vlad T.V. și Buzu V.A. și rechizitoriul sunt afectate de erori și nu pot servi ca acte procedurale legale ce ar putea fi expuse în baza unei sentințe de condamnare”.

Astfel, din textul deciziei Curții de Apel se întrevește că aceasta a preluat aceleași motive ale sentinței, întemeindu-și soluția pe declarațiile inculpaților, neglijînd o mare parte din argumentele și probele prezentate de acuzare, în rezultat menținînd sentința instanței de fond.

În aceste împrejurări, instanța de recurs a considerat că, erorile comise nu pot fi reparate de către instanța de recurs în prezenta procedură, deoarece instanța de recurs nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza pe fond, substituind instanța care a judecat apelul cu încălcarea prevederilor procesual penale.

Încălcările enunțate au determinat incontestabil instanța de recurs să concluzioneze asupra necesității de a casa decizia instanței de apel cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecători.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 decembrie 2015 au fost admise, apelurile declarate de către procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Olga Kesla, a avocatului Natalia Moloșag în numele părții vătămate Sergiu Crețu și a avocatului Veronica Mihailov în numele părții vătămate Ion Ionașcu, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează.

Vlad Traian Valeriu a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 329 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, ce constituie suma de 1000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele de drept pe o perioadă de 2 ani.

Buzu Vasile Andrei învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 329 alin. (2) lit. b) Cod penal, a fost achitat pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

7.1. Analizând și apreciind toate probele în ansamblul, instanța de apel a conchis că, la pronunțarea sentinței, instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept în privința inculpatului Buzu Vasile, concluzionând just că în acțiunile acestuia nu sunt întrunite elementele infracțiunii prevăzute de art. 329 alin. (2) lit. b) Cod penal, adică, *îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu, ca rezultat al unei atitudini neglijente și neconștiincioase față de ele, care au cauzat daune în proporții mari intereselor publice, drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice și alte urmări grave, și a ajuns la concluzia justă despre necesitatea achitării lui Buzu Vasile.*

Totodată, instanța de apel a considerat că, instanța de fond în mod eronat l-a achitat pe Vlad Traian de sub învinuirea incriminată în baza art. 329 alin. (2) lit. b) Cod penal, culpabilitatea acestuia reieșind din totalitatea de probe acumulate, cercetate de instanța de judecată la dosarul respectiv, care urmează a fi corect apreciate, cu respectarea prevederilor art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel, ținând cont de prevederile art. 27, 99-101 ale Codului de procedură penală, cercetînd sub toate aspectele probele administrate, verificîndu-le minuțios, a dat o apreciere proprie, prin prisma pertinentei,

concludenței, utilității și veridicității lor, care în ansamblu lor au confirmat vinovăția inculpatului Vlad Traian în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 329 alin. (1) Cod penal, adică, *neîndeplinirea de către o persoană publică a obligațiilor de serviciu ca rezultat al unei atitudini neglijente sau neconștiincioase față de ele, care a cauzat daune în proporții mari drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice*. Nefiind dovedit prin nici o probă agravanta art. 329 al. (2) lit. b) Cod penal - *provocarea urmărilor grave*.

Prin justificarea probelor cercetate, instanța de apel consideră dovedită cu certitudine vinovăția inculpatului Vlad Traian în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 329 alin. (1) Cod penal și nevinovăția inculpatului Buzu Vasile în comiterea infracțiunii incriminate.

În ședința instanței de apel, conform prevederilor art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală, la cererea procurorului, au fost audiați suplimentar părțile vătămate Crețu Sergiu și Ionașcu Ion, martorii Afanasie Oleg, Luca Lilian, Leca Vasile, Pulisca Grigore, inculpații Buzu Vasile și Vlad Traian, au fost verificate și cercetate suplimentar declarațiile și probele scrise materiale din materialele dosarului examinate în ședința de judecată de către instanța de fond, și anume:

- procesul-verbal de examinare a dosarului cauzei penale nr. 200901818, 07.06.2010 prin care s-a constatat că: cauza penală nr. 2009018181 a fost pornită în baza elementelor infracțiunii prevăzute de art. 309¹ alin. (3) lit. c) Cod penal, pe faptul maltratării lui Ionașcu Ion;

- raportul de expertiză medico-legală nr. 335/D din 17.03.2010 în privința lui Ionașcu Ion (vol. II f.d. 13-17);

- raportul de expertiză nr. 277/D din 22.02.2010 (vol. I f.d. 35);

- raportul de expertiză nr. 3009/D din 13.11.2009 (vol. I f.d. 68-69);

- raportul de expertiză nr. 1557/D din 25.06.2009 (vol. I f.d. 98);

- raportul de expertiză nr. 44 I/D din 26.02.2010 (vol. I f.d. 17-119);

- raportul de expertiză nr. 2668/D din 05.10.2009 (vol. I f.d. 136-137);

- procesul-verbal de examinare din 07.06.2010 a Registrul de evidență a persoanelor aduse în organul afacerilor interne, ținut de CPs. Centru, mun. Chișinău pentru perioada de evidență 01.01.2009 - 24.08.2009;

- extrasul din ordinul nr. 369 EF din 10.08.2007 (vol. II f.d. 104);

- extrasul din ordinul nr. 136 EF din 20.03.2009 emis de M.A.I. (vol. II f.d. 105);

- copia ordinului M.A.I. nr. 51 din 27.02.2001 „Cu privire la aprobarea regulamentului - tip și de post - tip ale inspectorilor superiori operativi de serviciu și inspectorilor operativi de serviciu al unităților de gardă ale organelor afacerilor interne ” (vol. II f.d. 65-68);

- copia ordinului CPs Centru nr. 8 din 14.01.2009 “Cu privire la aprobarea fișelor de post ale comisariului, adjuncților lui și regulamentului Comisariatului de poliție al sectorului Centru al CGP a mun. Chișinău” (vol. II f.d. 69);

- regulamentul-tip al Comisariatului de poliție sec. Centru al CGP mun. Chișinău, aprobat prin ordinul CPs Centru nr. 8 din 14.01.2009 (vol. II f.d. 70-79);
- prin Fișa postului de organizare a colaboratorilor din Unitatea de Gardă, aprobat la 24.01.2009 (vol. II f.d. 87-88).

Instanța de apel a apreciat critic poziția instanței de fond conform căreia Vlad Traian urmează a fi achitat din motiv că în acțiunile ultimului nu sunt întrunite elementele infracțiunii.

Astfel, instanța de apel a constatat cu certitudine că **Vlad Traian**, deținând în baza ordinului Ministerului Afacerilor Interne nr. 369 EF din 10.08.2007 funcția de inspector superior operativ de serviciu al unității de gardă a Secției organizare, analiză și control a CPs Centru, mun. Chișinău, fiind persoană cu funcție de răspundere în virtutea prevederilor art. 123 Cod penal, contrar art. 3 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale (CEDO) adoptată la Roma la 04 noiembrie 1950; art. 24 alin.(2) din Constituția Republicii Moldova adoptată la 29 iulie 1994; art.1, art.2, pct.2), 4), art. 12, pct. 1), art. 14, art. 15 din Legea nr.416-XII din 18 decembrie 1990 „Cu privire la poliție” precum și a atribuțiilor funcționale, care-1 obligau să-și desfășoare activitatea în baza respectării stricte a legilor, să protejeze viața, sănătatea și libertățile cetățenilor, interesele societății și ale statului de atentate criminale și de alte atacuri nelegitime; să prevină și să curme crimele și alte infracțiuni, să mențină ordinea publică și să asigure securitatea publică, să ia măsuri pentru apărarea sănătății, demnității și onoarei cetățenilor, să comunice despre aplicarea șefului său direct, să nu supună pe nimeni la torturi, să poarte rest personală pentru realizarea întocmai a obligațiilor de serviciu, să respecte principiile ce guvernează conduita polițistului, legislației în drepturilor omului, a legislației procesual-penale, atribuțiilor inspectorului operativ de serviciu din cadrul CPs. Centru, mun. Chișinău, ce rezultă din Ordinul CPs Centru nr. 8 din 14.01.2009 “Cu privire la aprobarea fișelor de post ale comisarului, adjuncților lui și regulamentul Comisariatului de poliție al sectorului Centru al CGP a тип. Chișinău”, Regulamentul-tip al Comisariatului de poliție sec. Centru al CGP mun. Chișinău, aprobat prin ordinul CPs Centru nr. 8 din 14.01.2009, Fișei postului de organizare a colaboratorilor din Unitatea de Gardă, aprobat la 24.01.2009, după cum urmează: pct. 1 din anexa la Ordin, care prevede că conform atribuțiilor de serviciu inspectorul superior operativ de serviciu : „inspectorul superior operativ de serviciu organizează activitatea serviciului diurn și poartă răspundere completă pentru calitatea îndeplinirii de către membrii grupurilor operative a obligațiilor de serviciu conform pct. 13) prevede în atribuțiile de serviciu că „supraveghează și poartă responsabilitate personală pentru activitatea de detenție a persoanelor reținute și arestate”, acționând cu titlu oficial ca persoană ce reprezintă Ministerul Afacerilor, a comis neglijență în serviciu în următoarele circumstanțe:

În conformitate cu graficul de serviciu aprobat de comisarul CPs Centru, mun. Chișinău pentru luna aprilie 2009, Vlad Traian Valeriu, începând cu 07.04.2009, ora 10:00 pînă la 08.04.2009, ora 10:00, s-a aflat la serviciu la sediul CPs Centru, mun. Chișinău, amplasat în mun. Chișinău, str. Bulgară, 40. De menționat este faptul că, pe parcursul aflării sale la serviciu, Vlad Traian Valeriu în exercitării atribuțiilor de funcție a dat dovadă de atitudine neglijentă neconștiincioasă față de obligațiile de serviciu, astfel, încît în situația nerespectării legislației în vigoare de către colaboratorii de poliție în incinta și pe teritoriul adiacent al CPs Centru, mun. Chișinău, nu a intervenit și nu a întreprins măsuri eficiente pentru asigurarea drepturilor și libertăților persoanelor reținute și aduse în ograda și sediului CPs Centru, mun. Chișinău, printre care Ionașcu Ion, Goluță Ruslan, Hîncu Damian și Botnari Ștefan, care prin acțiunile intenționate ale mai multor colaboratori de poliție au fost supuși la acte de tortură, manifestate prin aplicarea violenței fizice și psihice, ce s-au soldat cu cauzarea de daune în proporții mari intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, exprimate prin încălcarea art. 3 al CEDO, care prevede că „Nimeni nu poate fi supus torturii, nici pedepselor sau tratamentelor inhumane ori degradante”.

Instanța de apel a apreciat critic poziția primei instanțe, conform căreia formularea învinuirii nu cuprinde învinuirea cu indicarea datei, locului, mijloacelor și modului de săvîrșire a infracțiunii, consecințele ei, caracterul vinei, motivelor și semnelor calificative pentru încadrarea juridică a faptei, că în cazul din speță conținutul învinuirii înaintate lui Vlad Traian și Buzu Vasile în ordonanța de învinuire și în rechizitoriul nu corespunde cerințelor legale, precum că în învinuirea imputată inculpaților nu este indicat concret timpul, locul, modul pretensei maltratări pe care inculpații ar fi văzut-o sau despre care trebuiau să cunoască, deoarece analizînd ordonanțele de învinuire, se constată că acestea corespund prevederilor art. 281 alin. (2) Cod de procedură penală, fiind menționate: data - „aflîndu-se în serviciul diurn, începînd cu 07.04.2009, ora 10.00, pînă la 08.04.2009, ora 10.00” și „aflîndu-se în serviciul diurn, începînd cu 08.04.2009, ora 10.00, pînă la 09.04.2009, ora 10.00”, locul - „sediul CP Centru, mun. Chișinău, amplasat în mun. Chișinău, str. Bulgară 40”, iar modul de săvîrșire a infracțiunii este reflectat foarte clar și detaliat în actul de învinuire, prin enumerarea sarcinilor și obligațiilor de serviciu, indicînd articolele, punctele și prevederile a acestor acte normative. Totodată, rechizitoriul de asemenea au fost întrunite condițiile art. 296 alin. (2) Cod de procedură penală, învinuirea fiind clară cu descrierea tuturor elementelor obligatorii.

De asemenea, instanța de apel a subliniat că, inculpatul Vlad Traian nu a fost pus sub învinuire pentru săvîrșirea actelor de maltratre, de tortură, ci pentru săvîrșirea infracțiunii de neglijență în serviciu, astfel încît, este irelevantă

concluzia instanței de fond precum că nu a fost demonstrat faptul că inculpatul ar fi maltratat vreun reținut, or, acest lucru nici nu i-a fost imputat acestuia.

În ședința instanței de apel inculpatul Vlad Traian a confirmat că i-a fost adus la cunoștință atribuțiile de serviciu prevăzute în Regulamentul-tip al Comisariatului de poliție sec. Centru al CGP mun. Chișinău, aprobat prin ordinul CPs Centru nr. 8 din 14.01.2009 (vol. II, f.d. 70-79) și Fișa postului de organizare a colaboratorilor din Unitatea de Gardă, aprobat la 24.01.2009, semnată personal de Vlad Trăian, astfel încât își cunoștea obligațiile sale de serviciu pe care le-a neglijat, admițând ca părțile vătămate care erau reținute să fie maltratate, cărora le-au fost cauzate leziuni corporale medii și ușoare, iar Vlad Trăian poartă responsabilitate pentru activitatea de detenție a persoanelor reținute și arestate.

Astfel, instanța de apel a ajuns la concluzia că în acțiunile și inacțiunile inculpatului Vlad Trăian sunt prezente toate elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 329 al. (1) Cod penal, vinovăția ultimului fiind demonstrată indubitabil cu privire la neîndeplinirea corespunzătoare a obligațiilor de serviciu, astfel, fiind încălcată obligația negativă a statului de a se abține de la comiterea anumitor acțiuni arbitrare în privința persoanelor aflate în custodia statului.

Instanța de apel la individualizarea, stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului Vlad Traian, a ținut cont de prevederile art. 6, 7, 16, 61, 75, 76, 77, 78-79 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite - inculpatul a comis o infracțiune care face parte din categoria infracțiunilor ușoare conform prevederilor art. 16 Cod penal, că este comisă din imprudență, de personalitatea inculpatului care anterior nu a fost condamnat, este căsătorit, se caracterizează pozitiv, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, de circumstanțe atenuante - nu au fost stabilite, de circumstanțe agravante - nu au fost stabilite.

Astfel, în virtutea celor expuse, subliniind că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune, instanța de apel a statuat că scopul legii penale poate fi atins fără izolarea inculpatului Vlad Traian de societate, motiv pentru care i-a stabilit o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale ce constituie 10000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele de drept pe o perioadă de 2 ani, considerînd că anume această pedeapsă va restabili echitatea socială, va reeduca și corecta inculpatul și va preveni comiterea de noi infracțiuni, atât din partea inculpatului, cât și din partea altor persoane.

8. Împotriva deciziei instanței de apel au declarat recursuri:

8.1. Avocatul Vasile Pruteanu în numele inculpatului Traian Vlad care în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia și menținerea sentinței, invocând următoarele:

- consideră decizia instanței de apel una nefondată, ultima a comis un șir de încălcări procedurale, a avut o atitudine tendențioasă la examinarea cauzei, urmărind scopul de a satisface „așteptările” opiniei publice și de a evita orice risc referitor la o eventuală achitare pe vreun dosar din categoria „ 7 aprilie 2009”, uitînd chiar și de faptul că a expirat termenul de prescripție de atragere a lui Traian V. la răspundere penală, infracțiunea imputată fiind atribuită de legislator la categoria celor ușoare;

- instanța de apel nu a studiat materialele dosarului, dar a mers pe mîna acuzării, examinînd cauza unilateral și neobiectiv, fiind influențată de opinia publică cu privire la evenimentele ce au avut loc la 07 aprilie 2009, luînd în considerare doar probele declarative ale acuzării cu adăugarea neîntemeiată de la sine a constatărilor și argumentelor expuse mai sus, intenționat omițînd sau trecînd sub tăcere probele întemeiate ale apărării. În acest sens, contrar prevederilor art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală, condamnarea lui Traian V. nu are la bază probe ce ar confirma săvîrșirea de către acesta a infracțiunii ce i se impută și se bazează pe simple presupuneri;

- conform legislației penale, persoana fizică responsabilă este supusă răspunderii penale dacă în acțiunile acesteia sînt constatate toate patru elemente obligatorii: obiectul infracțiunii, latura obiectivă, subiectul și latura subiectivă. Lipsa unui element obligatoriu are ca consecință adoptarea sentinței de achitare pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii (art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală);

- opinia din conținutul rechizitoriului, preluată și de către instanța de apel, precum că inculpatul se face vinovat prin neglijență ca nu a intervenit și nu a întreprins măsuri eficiente pentru asigurarea drepturilor și libertăților părților vătămate Ionașcu Ion, Goluță Ruslan, Hîncu Damian și Ștefan Botnari, care, fiind reținuți și escortați la sediul CPs Centru, mun. Chișinău, au fost supuși de către mai mulți colaboratori de poliție la acte de tortură, manifestate prin aplicarea violenței fizice și psihice, nu este motivată;

- în dreptul penal esența neglijenței constă în faptul că persoana trebuia și putea să prevadă posibilitatea rezultatului prejudiciabil al faptei. În speță nu se întrevede, că inculpatul era la fața locului sau i s-a raportat despre comportamentul ilegal al oamenilor legii, care sunt instruiți, testați periodic și inculpatul să nu reacționeze adecvat, în sensul curmării faptelor. În asemenea circumstanțe, pentru acte de violență sunt pasibile răspunderii penale autorul, organizatorul, instigatorul sau complicele, care întrunesc semnele subiectului infracțiunii;

- este indiscutabil faptul ca inculpatul nu poartă răspundere pentru acțiunile fiecărui colaborator de poliție al CPs Centru, mun. Chișinău, care ar fi comis fapte de violență, că dînsul nu a putut fizic să supravegheze pe fiecare reținut și colaborator de poliție în parte, și că orice colaborator de politie cunoaște despre interdicția aplicării violentei;

- în opinia apărării nu este cu nimic probată survenirea urmărilor prejudiciabile prin acțiunile inculpatului, deoarece acesta, după cîte s-a menționat anterior și cum este prevăzut și în actele normative departamentale, răspunde de ordinea publică din perimetrul unității de gardă, inclusiv și de celulele unde erau deținute persoanele reținute (acestea fiind periodic duse la audieri în birourile de serviciu ale colaboratorilor CPs Centru), unde nu au fost cauzate careva prejudicii și nu au fost maltratate persoanele reținute, iar pentru actele de tortură din cadrul CPs Centru, mun. Chișinău, sunt responsabile persoanele care le-au aplicat, și față de care s-au pornit procedurile penale respective;

- nici în cadrul urmăririi penale și nici în cadrul examinării cauzei în instanțele de judecată nu au fost aduse probe concludente, care ar stabili cu certitudine faptul cînd, în ce circumstanțe și de către cine au fost cauzate vătămările corporale depistate la părțile vătămăte;

- acuzarea nu a prezentat probe că colaboratorii, care și-au exercitat atribuțiile de serviciu la 07-08 aprilie 2009 în unitatea de gardă a CPs Centru, au comis careva abateri de ordin disciplinar sau penal.

8.2. *Partea vătămată Crețu Sergiu*, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel și a sentinței în partea achitării inculpatului Buzu Vasile și de a dispune ca ultimul să fie recunoscut vinovat de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 329 alin. (2) lit. b) al Cod penal, cu aplicarea pedepsei în limitele prevăzute de articolul încriminat și emiterea unei încheieri interlocutorii, de constatare a încălcării legislației procesului penal și a dreptului omului prin dispunerea de către Procuratura Generală de a întreprinde măsurile necesare în vederea remedierii încălcărilor flagrante a dreptului la apărare al părților vătămăte; a deficiențelor grave de competență admisă precum și dispunerea efectuării unor investigații complexe pe marginea acestei cauze penale, de o importanță deosebită, și anume actele de tortură legate de evenimentele de la 7-8 aprilie 2009.

Instanța de apel greșit a stabilit că obligația de a interveni și de a întreprinde măsuri eficiente pentru asigurarea drepturilor și libertățile părților vătămăte rezultă numai din fișa postului. Această obligație rezultă incontestabil din acte legislative și anume din art. 1, art. 2 pct. 2), 4), art. 12, pct. 1), art. 14, art. 15 din legea cu privire la poliție nr. 416-XII din 18.12.1990, în vigoare la acea dată. În particular, referindu-se la art. 12, pct. 1) al Legii cu privire la poliție nr. 416-XII din 18.12.1990, care prevede: *poliția este obligată să ia măsuri pentru apărarea vieții,*

sănătății și onoarei, demnității și averii cetățenilor în cazurile în care sunt amenințați de acțiuni neglijente, de alt pericol.

Argumentul precum că nu a fost semnată fișa postului de Buzu Vasile este doar un argument formal invocat de partea apărării și acceptat de instanța de apel. Neseemnarea fișei postului de către o persoană din rândul poliției nu o eliberează de obligațiunile de serviciu. Mai mult, această circumstanță a neseemnării a fișei postului de inculpatul Buzu Vasile este creată de CPs Centru în scopul acoperirii mai multor încălcări comise la data de 7-8 aprilie 2009 de către colaboratorii de poliție în CPs Centru.

8.3. Procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Vasile Bolduratu, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, invocând următoarele:

- din conținutul deciziei rezultă că instanța de apel în cauza dată nu a făcut analiza tuturor probelor prezentate de procuror în apelul său și nu s-a expus asupra motivelor invocate în el care dovedesc eu certitudine vina inculpaților în comiterea infracțiunilor incriminate;

- în baza probelor acumulate la dosar s-a demonstrat cu certitudine că, inculpații Buzu Vasile și Vlad Traian prin acțiunile sale nu au intervenit și nu au întreprins măsuri eficiente pentru asigurarea drepturilor și libertăților părților vătămate Ionașcu Ion, Goluță Ruslan, Hîncu Damian, Ștefan Botnari, Bularga Nicolai și Crețu Sergiu, care, fiind reținuți și escortați la sediul CPs Centru, mun. Chișinău, au fost supuși de către mai mulți colaboratori de poliție la acte de tortură, manifestate prin aplicarea violenței fizice și psihice;

- hotărîrea instanței de apel emisă pe caz este pripită și neîntemeiată în partea menținerii achitării inculpatului Buzu Vasile pe art. 329 alin. (2) lit. b) Cod penal și calificării acțiunilor inculpatului Vlad Traian, cu condamnarea acestuia în baza art. 329 alin. (1) Cod penal, și respectiv decizia instanței de apel urmează a fi casată cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță.

9. Judecînd recursurile ordinare în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acestea urmează a fi admise, cu casarea totală a deciziei instanței de apel și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecînd recursul, instanța de recurs este în drept să-l admită, să dispună rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Potrivit prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, o hotărîre a instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond și de apel, în cazul cînd hotărîrea atacată nu

cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii.

Conform prevederilor art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției.

Potrivit art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, cauza se judecă numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Avînd în vedere aceste prevederi legale, Colegiul conchide că instanța de apel nu s-a conformat acestora la judecarea apelului și încălcarea lor, în conformitate cu art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, reprezintă temei pentru recurs ordinar, iar constatarea acestora în cadrul examinării recursului, duce la casarea deciziei pronunțate de instanța de apel.

Totodată, Colegiul lărgit ține să menționeze că, în conformitate cu prevederile art. 436 alin. (1) Cod de procedură penală, procedura de rejudecare a cauzei, după casarea hotărîrii în recurs, se desfășoară conform regulilor generale pentru examinarea ei.

Conform alin. (2) al aceluiași articol, pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sunt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămîne cea care a existat la soluționarea recursului ordinar.

Instanța de recurs constată că aceste prevederi legale deși sunt obligatorii, au fost ignorate la rejudecarea cauzei în privința lui Buzu Vasile.

Astfel, prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 24 decembrie 2013, s-a dispus rejudecarea cauzei de către instanța de apel fiind semnalizat următorul moment: - „...probele administrate nu au primit o apreciere la justa lor valoare, iar concluziile făcute de instanța de apel sunt formale, premature ce au reiterat concluziile instanței de fond, ce nu rezultă din circumstanțele de fapt stabilite în cauză, iar argumentul recurentului referitor la faptul că instanțele de judecată nu au dat apreciere probelor prezentate de partea acuzării și-a găsit confirmare...”

Instanța de apel rejudecînd cauza și just concluzionînd că sentința urmează a fi casată ca neîntemeiată, a dispus achitarea lui Buzu Vasile învinuit prin rechizitoriu de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 329 alin. (2) lit. b) Cod penal, iar Vlad Traian fiind recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 329 alin. (1) Cod penal.

La baza concluziei de achitare a lui Buzu Vasile instanța de apel a indicat că: „... din răspunsul Comisarului CPs Centru, Ion Bilibov anexată la materialele dosarului (f.d. 251, voi. III), se confirmă incontestabil faptul că la data de 07-08.04.2009 lui Buzu Vasile nu i-au fost aduse la cunoștință sub semnătură obligațiile de serviciu prevăzute în Fișa de post și în Regulamentul-Tip al Unităților de Gardă ale organelor afacerilor interne contra semnătură, argument care nu poate fi ignorat la constatarea existenței sau nu a componenței infracțiunii incriminate inculpatului Buzu Vasile, deoarece anume

încălcarea acestor obligații de serviciu i se aduce ca învinuire în rechizitoriu. Totodată, conform răspunsului Comisarului CPs Centru, Ion Bilibov, anexată la materialele dosarului (f.d. 251, vol. III) și pct. 3) al ordinului CPs Centru nr. 8 din 14.01.2009 "Cu privire la aprobarea fișelor de post ale comisarului, adjuncților lui și regulamentului Comisariatului de poliție al sectorului Centru al CGP a mun. Chișinău", prevede clar și cert că „șefii de servicii urmau să asigure elaborarea și aprobarea Regulamentelor subdiviziunilor respective, întocmirea fișelor de post pentru fiecare funcție prevăzută de statele de organizare, cu familiarizarea colaboratorului vizat contra semnătură”, iar conform pct. 3 al ordinului s-a dispus „șefilor de servicii să asigure verificarea cunoașterii de către subalterni a prevederilor Regulamentului-tip al Comisariatului și fișei de post a funcției respective, respectarea strictă în activitatea cotidiană a atribuțiilor de funcție aprobate” (v. II, f.d. 69) rezultă necesitatea obligatorie de aducere la cunoștință a fișei de post titularului funcției este obligatorie strict contra semnătură. Însă lui Buzu Vasile i-au fost aduse la cunoștință obligațiile de serviciu sub semnătură peste un an și jumătate, abia la 05.08.2010 după comiterea infracțiunii care i se impute”.

În opinia Colegiul penal, acest argument este irelevant și urmează a fi respins ca nefondat, deoarece ne semnarea fișei postului de către inculpat nu îl eliberează de obligațiile stipulate în art. 1, art. 2, pct. 2) și 4), art. 12, pct. 1), art. 14, art. 15 din Legea nr. 416-XII din 18 decembrie 1990 „Cu privire la poliție”, imputată inculpaților în rechizitoriu, potrivit cărora, Buzu Vasile, deținând funcția funcția de inspector superior operativ de serviciu al Unității de Gardă a Secției organizare, analiză și control a CPs Centru, mun. Chișinău, fiind persoană cu funcție de răspundere, era obligat să-și desfășoare activitatea în baza respectării stricte a legilor, să protejeze viața, sănătatea și libertățile cetățenilor, interesele societății și ale statului de atentate criminale și de alte atacuri nelegitime; să prevină și să curme crimele și alte infracțiuni, să mențină ordinea publică și să asigure securitatea publică, să i-a măsuri pentru apărarea vieții, sănătății, demnității și onoarei cetățenilor, să comunice despre aplicarea forței fizice șefului său direct, să nu supună pe nimeni la torturi, să poarte responsabilitate personală pentru realizarea întocmai a obligațiilor de serviciu, să răspundă de respectarea principiilor ce guvernează conduita polițistului, legislației în domeniul drepturilor omului, a legislației procesual-penale, atribuțiile funcționale.

Astfel, din textul deciziei Curții de Apel se întrevide că aceasta a preluat aceleași motive ale sentinței, întemeindu-și soluția de achitare a lui V. Buzu pe răspunsul Comisarului CPs Centru, Ion Bilibov, iar probele administrate pe cauza dată, după cum a fost menționat în decizia Curții Supreme de Justiție din 24.12.2013, nu au primit o apreciere la justa valoare, iar concluziile instanței de apel sunt formale și premature, ce nu rezultă din circumstanțele de fapt stabilite în cauză.

În aceeași ordine de idei, instanța de recurs reține că, soluția instanței de apel contravine nu doar deciziei Curții Supreme de Justiție din 24 decembrie 2013, dar și jurisprudenței CtEDO, expusă în descriptivul deciziei adoptate, și anume: „*Colegiul Penal menționează că potrivit jurisprudenței CEDO, în cazul în care există pericol asupra vieții sau sănătății persoanei deținute chiri dacă acest pericol apare la inițiativa deținutului, statul are obligația pozitivă de a lua absolut toate măsurile necesare pentru salvarea vieții și sănătății persoanelor deținute.*

Obligația negativă, adică obligația agenților statului de a se abține de la comiterea anumitor acțiuni arbitrare în privința persoanelor aflate în custodia statului presupune acțiunile colaboratorilor poliției, forțelor armate sau de securitate și colaboratorilor instituțiilor penitenciare, instituțiilor medicale în care persoanele se dețin forțat conform unei hotărâri judecătorești. Această obligație are un caracter absolut și este una de rezultat, nu de conduită.

Colegiul penal reține că Curtea Europeană statuează că „într-o serie de cazuri, articolul 3 al Convenției a dat naștere obligației pozitive de a efectua o anchetă oficială. O astfel de obligație pozitivă nu poate fi considerată, în principiu, ca fiind limitată numai în cazurile de rele tratamente din partea agenților de stat. Astfel, Curtea consideră că statele au obligații pozitive inerente articolului 3 din Convenție de a adopta dispoziții de drept penal eficiente pentru pedepsirea violului și de a le aplica în practică prin anchete și urmăriri penale eficiente” (cererea nr. 33708/12, I.P. vs Republica Moldova, 15.04.2015).

Totodată, CEDO menționează că în asemenea cazuri nu este acceptabilă poziția structurilor de stat “de a nu întreprinde nici un pas decisiv pentru a investiga circumstanțele respective și s-a mulțumit cu acceptarea, fără nici o rezervă, a declarațiilor ofițerilor de poliție” (cererea nr. 39553/12, Dorosheva vs. Republica Moldova, 15.04.2015).

Deasemenea, Colegiul lărgit menționează că, instanța de apel achitându-l pe Buzu Vasile nu a specificat care faptă a lui nu întrunește elementele infracțiunii. Deci, rezultă că totuși în acțiunile sau inacțiunile lui fapta este, dar nu întrunește elementele infracțiunii incriminate, ceea ce constituie o divergență în cele relatate de către instanța de apel în soluția adoptată.

Referitor la învinuirea lui Vlad Traian, de către instanța de apel, în baza art. 329 alin. (1) Cod penal, Colegiul lărgit ține să remarce că, potrivit rechizitoriului acțiunile inculpaților au fost încadrate în baza art. 329 alin. (2) lit. b) Cod penal, adică, îndeplinirea necorespunzătoare de către o persoană cu funcție de răspundere a obligațiilor de serviciu, ca rezultat al unei atitudini neglijente sau neconștiințioase față de ele, care a provocat alte urmări grave.

În motivarea soluției adoptate, instanța de apel, a indicat că „*nu a fost dovedită prin nici o probă agravanta art. 329 alin. (2) lit. b) Cod penal – provocarea urmărilor grave*”, motiv din care a exclus-o din învinuire. În sensul dat, instanța de apel și-a motivat prin faptul că „*În sensul dispoziției de la lit. b) alin. (2) art. 329 Cod penal, prin calificativul de **alte urmări grave** se înțelege, după caz: 1) **vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății**; 2) **daunele materiale în proporții***

deosebit de mari; 3) săvârșirea de către o altă persoană a unei infracțiuni grave, deosebit de grave sau excepțional de grave. Față de aceste urmări prejudiciabile, care se află în legătură cu fapta de neîndeplinire sau îndeplinire necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu, făptuitorul manifestă imprudență”.

La caz, instanța urma să aprecieze gravitatea acțiunilor inculpaților Vlad T. și Buzu V. în raport cu elementele imputate prin rechizitoriu – cauzarea de urmări grave intereselor publice, drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, cu numărul de persoane maltratate cu gravitatea vătămarilor, precum și art. 3 CtEDO, care prevede că „*Nimeni nu poate fi supus pedepselor sau tratamentelor inumane sau degradante*”. Or, art. 126 alin. (1) Cod penal, prevede estimarea daunelor în proporții mari doar în raport cu unitățile convenționale de amendă, circumstanțe incriminate în rechizitiu inculpaților.

Deasemenea, lecturînd textul deciziei recurate, Colegiul penal constată că, în motivarea soluției adoptate, în privința lui Buzu Vasile, instanța de apel mai întîi a indicat că: „La pronunțarea sentinței, instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept în privința inculpatului Buzu Vasile, concluzionînd just că în acțiunile acestuia nu sunt întrunite elementele infracțiunii prevăzute de art. 329 alin. (2) lit. b) Cod penal, adică, îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu, ca rezultat al unei atitudinenegligente și neconștiincioase față de ele, care au cauzat daune în proporții mari intereselor publice, drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice și alte urmări grave, și a ajuns la concluzia justă despre necesitatea achitării lui Buzu Vasile” (f.d. 220, v. V, pct. 5.2)

Ulterior, a indicat că: „Colegiul penal constată că în acțiunile lui Buzu Vasile nu se regăsesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 329 alin. (1) Cod penal, motiv pentru care îl va achita” (f.d. 224, v. V).

Iar în dispozitivul hotărîrii a indicat „Se achită Buzu Vasile Andrei învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 329 alin. (2) lit. b) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii”.

În baza celor menționate, instanței de recurs constată că, situația de fapt și de drept, reținută de instanța de apel în dispozitiv nu este în concordanță cu motivarea efectuată de către aceasta.

În aceste împrejurări, Colegiul penal lărgit consideră că, erorile comise nu pot fi reparate de către instanța de recurs în prezenta procedură, deoarece instanța de recurs nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza pe fond, substituind instanța care a judecat apelul cu încălcarea prevederilor procesual penale.

Încălcările enunțate determină incontestabil Colegiul să concluzioneze asupra necesității de a casa decizia instanței de apel cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță în alt complet de judecători.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevede procedura de

rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra tuturor motivelor invocate de apelanți în apel, să verifice și să aprecieze profund probele administrate și examinate în instanță în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea apreciere convenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, și să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, ținând cont de motivele expuse în pct. 9 ale prezentei decizii, de practica unitară în acest domeniu, de practica relevantă a CtEDO, să elucideze toate erorile admise în motivarea soluției adoptate, și ca urmare să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată.

10. În conformitate cu art. art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Admite recursurile ordinare declarate de către de către avocatul Pruteanu Vasile în numele inculpatului Traian Vlad, partea vătămată Crețu Sergiu și procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Vasile Bolduratu, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 decembrie 2015, în cauză penală în privința lui Vlad Traian Valeriu, Buzu Vasile Andrei și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Pronunțarea integrală la **19 iulie 2016.**

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Petru Moraru

Dumitru Mardari

Nicolae Craiu